Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.250 van 29 oktober 1997

A. 57.452/VI-11.796

In zake : **TONNELIER** Georges-Pierre,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jacques SAMBON, advocaat, Wijnheuvelenstraat 227 1190 Brussel,

tegen :

1. **de klasseraad van het vierde jaar algemeen middelbaar onderwijs, optie wiskunde Engels, van het Gemeentelijk Lyceum Emile MAX, te Schaarbeek,**
2. **de gemeente Schaarbeek,**

die woonplaats hebben gekozen bij Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat, Zwitserlandstraat 24, 1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 13 april 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Georges-Pierre TONNELIER, toen nog minderjarig en vertegenwoordigd door zijn vader Henri TONNELIER, de nietigverklaring vordert van de beslissing die op 10 februari 1994 is genomen door de klasseraad van het vierde jaar algemeen middelbaar onderwijs van het Lyceum Emile MAX, optie wiskunde-Engels, en waarvan hem op 14 februari 1994 kennis is

gegeven, en waarbij de klasseraad (...) verklaart dat hij gezakt is;

Gelet op arrest nr. 57.022 van 13 december 1995 waarbij de exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt afgewezen en de debatten worden heropend om "de ontvankelijkheid van het beroep te onderzoeken vanuit andere oogpunten, inzonderheid vanuit het oogpunt van het actuele belang van verzoeker, alsmede de zaak zelf";

Gezien het aanvullend verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 april 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 september 1997, de datum waarop ze is uitgesteld tot de terechtzitting van 22 oktober 1997;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOUCQUEY, loco Mr. SAMBON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, geboren in 1978 en dus thans meerderjarig, leerling was aan het lyceum EMILE MAX te Schaarbeek, gedurende het schooljaar 1992-1993; dat hij was ingeschreven in het vierde jaar algemeen secundair onderwijs, richting wiskunde-Engels, met wiskunde als hoofdvak; dat hij aan het eind van het schooljaar in totaal 60 procent van de punten heeft behaald met de cijfers 382/900 voor wiskunde, 103/300 voor fysica en 72/150 voor opvoeding; dat hij op 2 september 1993 twee herexamens heeft afgelegd voor wiskunde en fysica, waarvoor hij respectievelijk 69/185 en 18/100 heeft behaald; dat 's anderendaags op 3 september de klasseraad heeft beraadslaagd; dat in het proces-verbaal van beraadslaging in verband met verzoeker het volgende staat vermeld : "Zakt en verlaat de school"; dat op 15 september 1993 een oriënteringsattest C werd opgemaakt; dat verzoeker heeft verzocht om hem tot bewaring van recht in te schrijven in het vierde jaar in een richting met wiskunde niet als hoofdvak, wat de prefect heeft geweigerd; dat hij bij de Raad van State een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de klasseraad en van de weigering om hem opnieuw in te schrijven heeft ingesteld; dat de Raad van State bij arrest nr. 45.712 van 21 januari 1994, de tenuitvoerlegging van de beslissing van de klasseraad heeft geschorst wegens gebrek aan uitdrukkelijke motivering; dat de klasseraad als gevolg van die schorsing opnieuw heeft beraadslaagd op 10 februari 1994 en eenparig en met motivering van die beslissing, heeft besloten te verklaren dat verzoeker gezakt was, waarbij verzoeker, zoals de zaak er toen voorstond, niet bekwaam werd geacht om zijn studie voort te zetten in een hoger jaar in ten minste

één van de afdelingen van het secundair onderwijs; dat deze beslissing de bij dit beroep bestreden beslissing vormt; dat de Raad van State bij arrest nr. 51.719 van 22 februari 1995, uitspraak doende over het vorige verzoekschrift tot nietigverklaring, heeft gewezen dat er geen grond meer was om uitspraak te doen over de beslissing van 3 september 1993, in zoverre daarin werd vastgesteld dat verzoeker gezakt was, doordat hem een C-attest afgegeven was, aangezien de beslissing van 10 februari 1994 in de plaats daarvan was gesteld; dat de Raad verzoekers afstand heeft toegewezen wat de overige onderwerpen van het beroep betreft;

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat verzoeker nog belang heeft bij dit beroep; dat ze erop wijst dat hij zijn vierde jaar secundair onderwijs met goed gevolg voleindigd heeft en naar het vijfde jaar is kunnen overgaan in een of andere afdeling van het secundair onderwijs; dat naar haar mening daaruit volgt dat de nietigverklaring van de bestreden handeling geen praktische gevolgen zou hebben en verzoeker geen enkel voordeel zou bieden; dat ze met klem betoogt dat het verlies van een schooljaar weliswaar een nadeel vormt op grond waarvan een schorsing kan worden uitgesproken, waarom verzoeker in dit geval trouwens niet heeft verzocht, maar verband houdt met een belang dat alleen aanleiding kan geven tot "vergoeding"; dat ze besluit dat het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker antwoordt dat hij er duidelijk belang bij heeft de wettigheid te betwisten van een handeling die, uiteraard, het verlies van een schooljaar tot gevolg heeft, welk verlies in het kader van de schorsingsprocedures op zich steeds beschouwd is geweest als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

Overwegende dat krachtens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, verzoeker moet doen blijken van een nadeel of van een belang, dit wil zeggen van het voordeel dat het verdwijnen van de onwettigheid van de bestreden handeling, door de vernietiging ervan, hem zou bieden; dat zulk een belang dadelijk en rechtstreeks moet zijn;

Overwegende dat verzoeker niet verzocht heeft om de schorsing van de bestreden beslissing; dat de eventuele nietigverklaring van die beslissing de betrokkene niet het voordeel zou kunnen bieden dat hij zoekt, te weten zijn toelating tot een hoger jaar; dat zulk een nietigverklaring bijgevolg slechts van symbolische betekenis zou kunnen zijn; dat de morele voldoening alleen die de leerling zou kunnen hebben bij het erkennen van de onwettigheid van de maatregel, waarvan hij beweert het slachtoffer te zijn, niet volstaat om te gelden als het dadelijk en rechtstreeks belang dat vereist is opdat een nietigverklaring kan worden uitgesproken; dat de exceptie moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negenentwintig oktober 1900 zevenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Chr. NOTEBAERT. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**